

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **HEDONIA s.r.o.**, IČO 28607619
sídlem Evldova 2099/34a, Šumperk
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Sedláčkem ml.
sídlem nám. Míru 137/9, Šumperk

proti
žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2016, č. j. 38109/16/7500-30470-050620

takto:

- I. Rozhodnutí Generálního finančního ředitelství ze dne 15. 4. 2016, č.j. 38109/16/7500-30470-050620 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Josefa Sedláčka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 15. 4. 2016, č.j. 38109/16/7500-30470-050620, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prominutí penále ve výši 21 777,- Kč předepsaného Finančním úřadem pro Olomoucký kraj platebním výměrem č. j. 543065/15/3100-31471-804491 ze dne 27. 3. 2015 a o prominutí penále ve výši 159 490,- Kč předepsaného Finančním úřadem pro Olomoucký kraj platebním výměrem č.j. 543070/15/3100-31471-804491.
2. Žalobce namítá, že žalovaný chybně aplikoval ust. § 44a odst. 12 zákona č. 218/2000 Sb. Důvody uvedené v žádosti jsou důvody zvláštního zřetele hodné, neboť celý charakter projektu byl konstruován na podporu sociální ekonomiky s vytvářením podmínek pro začleňování sociálně vyloučených osob a osob ohrožených sociálním vyloučením. Správní orgán také nedostatečně zhodnotil charakter pochybení, která vznikla nezaviněně, neboť kontrolou zjištěná pochybení nastala z důvodu změn v prováděcí dokumentaci a z důvodu nevyjasněných interpretačních okolností vztahující se k dokladům pro prokázání zdravotního omezení.
3. Cílem žalobce bylo napravit pochybení ihned, ovšem musel vyčkat až na výsledek finanční kontroly, navíc v nepřiměřených lhůtách. Přestože žalobce chtěl odvod splnit bezprostředně po zjištění pochybení, musel strpět odklad nepřijetí tohoto odvodu za současného vyměření penále. Žalobce také pokládá za sporné, zda může být Pokyn č. GŘ-D-17 pramenem práva a dále uvádí, že z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, na základě jakých konkrétních skutečností žalovaný ke svému závěr dospěl, když pouze odkázal na citovaný Pokyn.
4. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a uvedl, že žaloba je vedena proti rozhodnutí žalovaného o prominutí penále, netýká se tak otázky, zda k porušení rozpočtové kázně došlo či nikoli. Za účelem rozhodování o žádostech o prominutí odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně si žalovaný stanovil interní pravidla, a to Pokynem č. GŘ-D-17, což je veřejně přístupný dokument dostupný na internetových stránkách finanční správy. Důvody změn v prováděcí dokumentaci se svým charakterem týkají skutečnosti, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, proto by bylo možné je uplatnit v žalobě proti rozhodnutí o prominutí odvodu, ovšem takové rozhodnutí nebylo nikdy vydáno, protože o prominutí příslušného odvodu žalobce ani nepožádal.
5. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 11. 1. 2012 bylo rozhodnuto o poskytnutí dotace č. OP LZZ – ZS 824 – 535/2012 vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí na projekt Hedonia – nejen kavárna. Na základě zprávy o daňové kontrole Finančního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 18. 11. 2014, č.j. 1781781/14/3100-31472-806337 bylo platebními výměry ze dne 16. 1. 2015, č. 22/2015 vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 34206,- Kč a platebním výměrem č. 23/2015 vyměřen odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 193835,- Kč. Dále bylo platebními výměry ze dne 27. 3. 2015, č. 152/2015 vyměřeno penále ve výši 159490,- Kč a platebním výměrem č. 151/2015 penále ve výši 21777,- Kč. Rozhodnutím Finančního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 30. 4. 2015 bylo povoleno posečkání příslušenství daně a rozhodnutím ze dne 9. 4. 2015 bylo povoleno rozložení úhrady daně na splátky.
6. Žádostí ze dne 20. 4. 2015 žalobce požádal o prominutí penále a dopočtu penále z důvodu, že uvedená pochybení nastala z důvodu změn v prováděcí dokumentaci.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15. 4. 2016, č.j. 38109/16/7500-30470-050620 byla žádost zamítnuta s odůvodněním, že žalovaný neshledal v daném případě existenci důvodů hodných zvláštního zřetele, které by v souladu s ust. § 44a odst. 12 rozpočtových pravidel a Pokynem č. GFŘ-D-17 umožňovaly odvod za porušení rozpočtové kázně nebo penále za prodlení s ním zcela nebo zčásti prominout.

7. Uvedené rozhodnutí ze dne 15. 4. 2016 považuje žalobce za nezákonné, a proto podal tuto žalobu k Městskému soudu v Praze, který přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě. Při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 soudního řádu správního) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce i žalovaný s projednáním bez nařízení ústního jednání vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“).
8. K námitce žalobce, že žalovaný chybně aplikoval ust. § 44a odst. 12 zákona č. 218/2000 Sb., neboť důvody uvedené v žádosti jsou důvody zvláštního zřetele hodné, soud uvádí následující.
9. Podle § 44a odst. 10 zákona o rozpočtových pravidlech Generální finanční ředitelství může z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo zčásti prominout odvod za porušení rozpočtové kázně nebo penále za prodlení s ním, s výjimkou odvodu neoprávněně použitých nebo zadržovaných peněžních prostředků podle § 44 odst. 2 písm. a) a b).
10. Zákon výslovně nevymezuje důvody hodné zvláštního zřetele, ani blíže tento pojem nedefinuje. Proto je na správním orgánu, aby při posuzování otázky, zda důvody hodné zvláštního zřetele v konkrétní věci shledává či nikoli, vycházel nejen z toho, za jakých podmínek došlo k poskytnutí dotace a k porušení rozpočtové kázně, ale aby také zohlednil konkrétní důvody, které žadatel uvádí ve své žádosti o prominutí odvodu a penále, a s těmito důvody se náležitě vypořádal. Soudu pak přísluší v rámci žaloby posoudit správnost a dostatečnost takového správního uvážení. Protože tak rozhodnutí závisí na správní úvaze žalovaného, musí soud vycházet z jeho odůvodnění, které obsahuje úvahy a důvody vydání rozhodnutí.
11. V daném případě napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečné odůvodnění, ze kterého lze posoudit, jakými úvahami správní orgán dospěl k rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prominutí daně. V odůvodnění žalovaný neposuzoval důvody hodné zvláštního zřetele s ohledem na obsah žádosti žalobce s přihlédnutím ke konkrétním důvodům, které žalobce uvedl, když pouze konstatoval, že za účelem zajištění shodného rozhodování v identických nebo obdobných případech porušení rozpočtové kázně GFŘ vydalo Pokyn č. GFŘ-D-17, ve kterém vymezilo skutečnosti, v jejichž faktickém naplnění lze spatřovat důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 44a odst. 12 zákona o rozpočtových pravidlech. Žalovaný dále v odůvodnění shrnul jednání, kterým se žalobce dopustil porušení rozpočtové kázně, aniž by toto jednání hodnotil právě z pohledu možného naplnění znaků důvodů hodných zvláštního zřetele.
12. Žalobce ve své žádosti uvedl, že pochybení nastala z důvodu změn v prováděcí dokumentaci k dané výzvě, zejména ve vztahu k nevyjasněným dokladům pro prokázání zdravotního omezení zaměstnankyně, a tyto doklady následně žalobce

rozepsal. Žalobce ve své žádosti dále uvedl, že s úhradou odvodu penále má vážný problém, což doplnil o bližší informace a konstatování, že od doby svého vzniku před třemi lety se mu podařilo získat významná ocenění.

13. Žalovaný odůvodnil zamítnutí žádosti konstatováním závažného porušení rozpočtové kázně, což je samo o sobě důvodem pro vyměření odvodu a penále, ovšem takové odůvodnění nezakládá náležitou správní úvahu o důvodech hodných zvláštního zřetele v konkrétní situaci žalobce. Soud tak nemůže přezkoumat správní úvahu žalovaného, zda důvody, které žalobce ve své žádosti uvádí, odpovídají důvodům pro prominutí odvodu a penále, protože konkrétní úvaha v odůvodnění napadeného rozhodnutí obsažena není. Existenci interního pokynu č. GFŘ-D-17 lze jistě hodnotit pozitivně v tom smyslu, že přispívá svým obsahem k jednotnému rozhodování a posuzování zákonem blíže nedefinovaných důvodů hodných zvláštního zřetele, neznamená to však, že by správní orgán nebyl povinen zabývat se hodnocením důvodů, uvedených žadatelem o prominutí, neboť každou žádost o prominutí je nutno posuzovat individuálně a je nutno se tvrzení žadatele zabývat.
14. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, proto žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil pro nepřezkoumatelnost, spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Na žalovaném bude, aby posoudil důvody žalobce uvedené v žádosti o prominutí penále a dopočtu penále.
15. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady spočívají v náhradě za soudní poplatky a v odměně za zastupování advokátem. Odměna za zastupování odměnu za dva úkony právní služby - převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby po 3.100,- Kč (ustanovení § 7, § 9, § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb-advokátní tarif) a dvakrát režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se jeho odměna o částku 1.428,-Kč, kterou je povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Celkem odměna za zastupování u městského soudu představuje částku 8.228,- Kč. K této částce je nutno připočíst částky za zaplacené soudní poplatky z podané žaloby (3.000,- Kč). Celkem žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce v soudem určené třicetidenní lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. března 2018

JUDr. Hana Veberová

v.r.

předsedkyně senátu